

TRIBUNALUL,

Deliberând, constată următoarele:

La data de aprilie 2008 S.C. S.R.L. cu sediul în Călimănești, strada nr. 2 județul Vâlcea a formulat contestație împotriva deciziei nr. / martie 2008, a deciziei de impunere nr. ianuarie 2008, precum și a raportului de inspecție fiscală nr. 01.2008, emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, întrucât se încalcă dispozițiile legale, iar sumele stabilite în sarcina petentei nu se justifică.

În motivarea contestației se arată că atât decizia nr. 03.2008, cât și actele care au stat la baza acesteia, sunt nelegale și netemeinice, întrucât petenta este autorizată să desfășoare operațiuni de depozitare și comercializare, iar constatările în raportul de inspecție fiscală nr. 01.2008, nu corespund realității.

Astfel, pentru operațiunea de depozitare există o gestiune compusă din valoarea contractelor la care se percepe comision încasat pe baza unei chitanțe și care se impozitează de către stat.

În această etapă, obiectul care se află în depozit are o existență incertă din punct de vedere al proprietății, în sensul că el nu aparține nici clientului și nici petentei, situație în care i se întocmește un document justificativ în acest sens.

Potrivit contractului de amanet petenta păstrează mai mult timp bunul în gestiune, clientul fiind de acord să plătească zilele de depozitare prin comisionul respectiv, ceea ce este mai avantajos în situația în care s-ar recurge la vânzarea obiectului respectiv.

Într-o atare situație petenta a optat atât pentru comercializare, cât și depozitare, iar sumele reținute de organul de control fiscal nu se justifică în raport de operațiunile efectuate.

De asemenea, nu s-au avut în vedere obiectele sustrate de către o fostă salariată a societății și pentru care inspectorii fiscali au reținut că nu au fost respectate dispozițiile legale în ceea ce privește înregistrarea lor în contabilitate.

Această constatare nu este corectă, întrucât din cele de contracte în care a fost implicată fosta angajată, o mare parte se aflau în perioada obligatorie de contract, respectiv în primele 40 de zile, iar bunurile aferente acestora nu puteau să fie înregistrate în gestiunea societății.

Mai mult organul fiscal nu a avut în vedere că în prezent se fac cercetări penale și în situația în care se va recupera o parte din bunurile sustrate de fosta salariată, se va proceda la actualizarea sumelor respective.

În sfârșit, reclamanta invocă faptul că lipsa în gestiune, la care se referă inspectorii fiscali, nu putea fi evidențiată decât în faza comercializării și nu în faza de depozitare, întrucât bunurile respective nu puteau fi trecute în patrimoniul societății, câtă vreme acestea nu existau în materialitatea lor.

În dovedirea acțiunii s-a solicitat proba cu acte, martori și efectuarea unei expertize contabile.

Acțiunea este timbrată legal și s-a efectuat procedura prealabilă prevăzută de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Prin întâmpinarea de la filele dosar D.G.F.P.Vâlcea a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată și menținerea deciziei nr. .03.2008.

Astfel, se arată că suma de lei rezultă din necalcularea pro-ratei asupra T.V.A. deductibilă; aferentă tuturor intrărilor în contabilitate începând cu anul 2000 nu este prescrisă, deoarece organul fiscal a luat cunoștință de această sumă urmare raportului de inspecție fiscală încheiat sub nr. .2008.

Perioada pentru care organul fiscal a stabilit suplimentar T.V.A. -ul în sumă de lei, este decembrie 2003 - septembrie 2007 și ca atare, nu a fost depășit termenul de prescripție de ani la care face referire art. 91 alin. 1 din Codul de procedură fiscală.

Cât privește majorările de întârziere în sumă de lei, acestea fiind aferente obligației principale, reprezentând T.V.A. -ul de lei, ele sunt datorate.

În sfârșit anularea măsurii de suspendare a soluționării contestației administrative, solicitate de reclamantă, este neîntemeiată, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege.

Examinând acțiunea formulată, în raport de motivele invocate, dispozițiile legale aplicabile și probele administrate, tribunalul constată că este nefondată.

Din actele și probele dosarului, instanța reține că prin raportul de inspecție fiscală nr. .01.2008 și a deciziei de impunere nr. .01.2008 s-a stabilit că petenta datorează bugetului de stat suma de lei, cu titlu de impozite și taxe (impozit pe veniturile microîntreprinderilor, impozit pe profit și T.V.A., însoțite de majorările de întârziere aferente).

Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor a fost verificat de organul fiscal în baza O.G. nr. 24/2001, cu modificările și completările ulterioare, reținându-se că la data de aprilie 2006 a fost încheiat un proces verbal cu rezultatele inventarierii la gestiunea casei de amanet, semnat de Muraru M. Iulian și cele două gestionare C. și .

prin care s-a stabilit o lipsă în gestiune aferentă unui număr de 44 de contracte de amanet, precum și a aurului amanetat cu aceste contracte, în valoare totală de lei.

Din raportul de expertiză contabilă, efectuat în dosarul nr. /2006, rezultă că valoarea totală a prejudiciului, ca urmare a lipsei constatate, a fost în sumă de lei, care se compune din credite acordate și nerestituite, conform contractelor încheiate, în sumă de lei și comisionul casei de amanet înregistrat în contracte și încasat după trecerea a 30 de zile de la semnarea contractelor, în sumă de lei.

Pentru această lipsă în gestiune a fost considerată responsabilă și formează obiectul dosarului nr. /2007, aflat pe rolul Judecătoriei Brezoi, județul Vâlcea.

Raportul de expertiză contabilă înregistrat sub nr. /4.07.2005 în dosarul Parchetului de pe lângă tribunalul Vâlcea sub nr. /2005 a stabilit un prejudiciu adus societății prin lipsurile în gestiune pentru perioada octombrie 2002 - decembrie 2004, în sumă totală de lei, din care comision în sumă de lei.

Petenta nu a înregistrat în contabilitate prejudiciul menționat, până la finalizarea inspecției fiscale și ca atare, s-a stabilit că impozitul pe veniturile microîntreprinderilor este datorat, nu numai asupra veniturilor din comisionul

neîncasat, în sumă de lei, ci și asupra valorii de lei, reprezentând bunurile constituite garanție și constatate lipsă, menționate în contractele de amanet.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au stabilit că impozitul pe veniturile microîntreprinderilor este datorat și asupra sumei de lei, reprezentând contravaloarea unor contracte de amanet ale căror obiecte amanetate au fost sustrate, întrucât nu se mai regăsesc fizic și pentru care există chitanțe de casă prin care clienții au făcut anumite plăți.

Într-o atare situație, pentru perioada octombrie 2002 – decembrie 2004 organele de inspecție fiscală au calculat un impozit de lei având ca bază impozabilă suma de lei (..... lei), pentru care au calculat dobânzi în sumă de lei, penalități de întârziere în sumă de lei și majorări de întârziere în sumă de lei.

În ceea ce privește impozitul pe profit, a fost verificată perioada 01 ianuarie 2005 – 31 decembrie 2006, constatându-se că pentru trimestrul I 2006 prin declarația nr. /24 aprilie 2006, petenta a declarat impozit pe profit în sumă de lei, iar pentru trimestrul II 2006 prin declarația nr.07.2006 un impozit pe profit cu semnul minus de lei (virament în plus).

Prin declarația 101 înregistrată sub nr. 2/21 februarie 2007 la data de 31 decembrie 2006 petenta a declarat impozit regularizat în sumă de -125 lei, ca urmare a înregistrării pierderii contabile de lei.

Astfel, suma virată de societate pentru anul 2006 a fost de 1.423 lei, cu un plus de lei (1.423 - 1.238 lei).

Organele fiscale au constatat că petenta a diminuat baza impozabilă cu suma de lei, stabilind un impozit suplimentar pe profit în sumă de lei, potrivit art. 82 alin.3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

La data de 14 ianuarie 2005 a fost încheiat procesul verbal de inventariere de către inspectorii din cadrul Primăriei Călimănești, prin care a fost constatată o lipsă în gestiune de lei, iar la data de 24 ianuarie 2005 a sesizat Poliția Călimănești cu privire la acest lucru.

Procesul verbal de inventariere a fost semnat de gestionara care recunoaște lipsa în gestiune a casei de amanet în sumă de lei și s-a obligat să plătească această sumă.

Lipsa menționată nu a fost înregistrată în evidența contabilă, pentru anul 2005, motiv pentru care, organele de inspecție fiscală au majorat baza impozabilă a impozitului pe profit cu această sumă și au stabilit un impozit pe profit în sumă de lei, conform art.19 alin.1 din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal.

Tot în anul 2005 societatea a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli cu achiziția de bunuri și servicii pentru investiții și modernizări, în sumă de lei, fără să înregistreze în contul corespunzător de venituri „722”, venituri din producția de imobilizări corporale, încălcându-se prevederile art. 19 alin.1 din Legea nr. 571/2003, cu consecința stabilirii unui impozit pe profit în sumă de lei (..... lei x 16%).

Similar, a procedat petenta și în anul 2006, diminuând baza impozabilă cu suma de lei, reprezentând cheltuieli de investiții și modernizări, care au fost înregistrate de această în contul de cheltuieli de exploatare.

Petenta a înregistrat în evidența contabilă, în baza proceselor verbale de scăderi din gestiune, marfă degradată, în sumă de lei și cheltuieli cu marfa degradată în sumă de lei, considerate nedeductibile din punct de vedere fiscal de către organele de inspecție fiscală, conform art.21 alin.1 și 4, lit."c" din Legea nr.571/2003.

Într-o atare situație, organele de inspecție fiscală au diminuat pierderea înregistrată de societate, în suma de lei; cu suma de lei, venituri neînregistrate de societate, ca urmare a lipsei în gestiunea casei de amanet și cu suma de lei – cheltuieli nedeductibile privind mărfurile degradate, rezultând o bază impozabilă de lei și un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei, cu termen scadent la data de ianuarie 2007.

Rezultă pe perioada verificată un impozit pe profit suplimentar - în sumă de lei, dobânzi - în sumă de lei, penalități - în sumă de lei și majorări de întârziere - în sumă de lei.

Potrivit Legii nr. 345/2002 și a Legii nr. 571/2003, a fost verificată, taxa pe valoarea adăugată, constatându-se că la data de noiembrie 2007, conform fișei sintetice, exista o diferență în sumă de lei, între soldul sumei negative a T.V.A., înregistrat în evidența contabilă - în sumă de lei și soldul sumei negative a T.V.A. din evidența fiscală - în sumă de lei, prin nedeclararea căreia au fost încălcate prevederile art.80 alin.3 din O.G. nr. 92/2003.

Petenta a înregistrat în jurnalele de cumpărături atât operațiuni impozabile, cât și operațiuni scutite, calculând pro-rata definitivă pe baza datelor privind operațiunile impozabile, realizate în perioada iunie – noiembrie 2002, stabilind la sfârșitul lunii decembrie 2002 o pro-rata de 89,10%.

Pentru anul 2003 T.V.A. deductibilă a fost determinată prin aplicarea pro-ratei provizorii determinate de societate de 89,10% asupra T.V.A. deductibilă aferentă, achizițiilor destinate, atât realizării de operațiuni care dau drept de deducere, cât și celor care nu dau drept de deducere.

Procedând în acest mod, petenta a stabilit în luna decembrie 2003 calcularea pro-ratei definitive pe baza datelor privind operațiunile impozabile realizate în acest an, începând cu anul 2004, fără a aplica nici-un fel de pro-rata, iar veniturile reprezentând comisionul de amanet realizate nu au mai fost raportate prin decontul de T.V.A. la rubrica corespunzătoare operațiunilor scutite fără drept de deducere.

Urmare acestui fapt, organele de inspecție fiscală au stabilit că de la data intrării în vigoare a Legii nr.345/2002 activitatea de încasare comision pentru acordare împrumuturi prin casa de amanet se încadrează la activități scutite de T.V.A., iar începând cu anul 2004, conform art.126 alin.4 lit."c" din Legea nr. 571/2003 ca operațiuni scutite fără drept de deducere. Nerespectarea de către petentă a dispozițiilor legale a avut ca drept consecință stabilirea unei diferențe suplimentare de T.V.A. pentru perioada decembrie 2003 – septembrie 2007, în sumă totală de lei, aferentă unei baze de impunere de lei, așa cum rezultă din anexa privind T.V.A.. La această sumă s-au calculat dobânzi - în cuantum de lei, penalități de întârziere - în sumă de lei și majorări de întârziere - în sumă de lei. În total organele de inspecție fiscală au stabilit T.V.A. suplimentară în sumă de lei, aferentă unei baze de impunere în sumă de lei.

...pe baza petentei să sumele stabilite de organele de inspecție fiscală nu sunt datorate, este neîntemeiată, întrucât impozitul pe profit, impozitul pe veniturile microîntreprinderilor și T.V.A. stabilită suplimentar au avut ca justificare dispozițiile legale aplicabile pentru perioada supusă controlului.

În perioada octombrie 2002 – decembrie 2004 petenta a înregistrat lipsa în gestiunea casei de amanet în sumă totală de lei, fără ca aceasta să fie înregistrată în evidența contabilă.

Pentru lipsă constatată și stabilită prin rapoartele de expertiză, la care s-a făcut referire mai sus, administratorul societății a formulat plângere penală în ceea ce privește pe gestionarul casei de amanet, în persoana numitei ... Prin sentința penală nr. ... noiembrie 2006, pronunțată de Judecătoria ..., rămasă irevocabilă, s-a stabilit că prejudiciul menționat este cert și că sunt indicii temeinice cu privire la săvârșirea de către învinuită a infracțiunii prevăzută de art.215¹ alin.1 Cod Penal, dispunând trimiterea cauzei Parchetului de pe lângă Judecătoria ... pentru re deschiderea urmăririi penale și administrarea probei cu martori.

Având în vedere aspectele menționate, s-a apreciat că societatea a prejudiciat bugetul statului cu suma de lei, reprezentând impozit pe profit, impozit pe veniul microîntreprinderilor, T.V.A. și accesorii aferente, sumă pentru care petenta a exercitat calea administrativă de atac prevăzută de Codul de procedură fiscală.

Întrucât cu privire la suma respectivă se fac cercetări penale, organul administrativ – jurisdicțional a dispus suspendarea soluționării contestației, în ceea ce privește suma de lei, până la pronunțarea unei sentințe penale definitive și irevocabile.

Referitor la T.V.A. – ul suplimentar în sumă de lei, instanța reține că potrivit art.147 alin.7 din O.G. nr. 92/2003 pro-rata se determină ca raport între veniturile obținute între din operațiuni care au drept de deducere, inclusiv subvențiile legate direct de prețul acestora la numărător, iar la număr veniturile de la numărător plus veniturile obținute din operațiuni care nu dau drept de deducere.

Față de dispozițiile legale menționate reiese că activitatea casei de amanet, de încasare comision pentru împrumuturile acordate diverselor persoane, se încadrează la operațiuni scutite de T.V.A. însă, petenta avea obligația să întocmească jurnale de cumpărături separate, atât pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, cât și pentru operațiuni care dau drept de deducere.

Constatările organelor fiscale corespund probatoriului administrat, iar criticile aduse de petentă, cu privire la legalitatea actelor administrativ-fiscale contestate, nu se justifică.

Potrivit art. 1 alin.1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ: „Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.”

Verificând și din oficiu legalitatea actelor administrativ-fiscale contestate, tribunalul nu constată că au fost nesocotite dispoziții legale de ordine publică ce ar justifica modificarea sau anularea acestora.

Așa fiind, tribunalul urmează să respingă acțiunea ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea formulată de reclamanta SC S.R.L. cu sediul în orașul , strada , județul Vâlcea, în contradictoriu cu DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA, cu sediul în municipiul Rm. Vâlcea, strada G-ral Magheru, nr.17, județul Vâlcea, cu privire la actele administrativ-fiscale: Decizia nr. martie 2008, decizia de impunere nr. ianuarie 2008 și raportul de inspecție fiscală nr. / ianuarie 2008, ca nefondată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare

Pronunțată în ședința publică din 23 Septembrie 2008 la sediul Tribunalului Vâlcea.

PREȘEDINTE,

GREFIER,